

Het geheimzinnige in den geloovigen.

<https://hdl.handle.net/1874/355722>

gec. (2)
HET GEHEIMZINNIGE

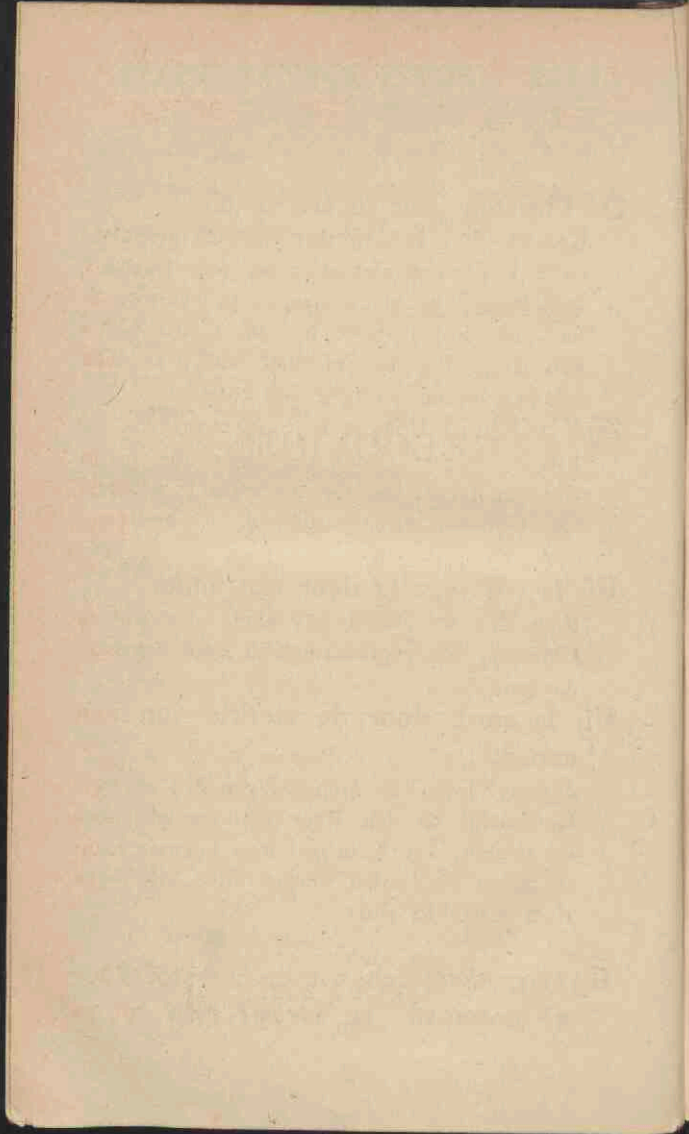
IN DEN

GELOOVIGEN.

TE ROTTERDAM,
bij M. WIJT & ZONEN.

1849.

[92]

De Christen leeft in een ander,

Gal. II: 20. Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vleesch leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, die mij liefgehad heeft, en zich zelve voor mij overgegeven heeft.

Zijn' wijsheid berust bij een ander,

1 Cor. I: 30. Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus, die ons geworden is wijsheid van God, en regtvaardigheid, en heiligmaking, en verlossing.

Hij is regtvaardig door een ander,

Rom. X: 4. Want het einde der wet is Christus, tot regtvaardigheid een' iegelijk, die gelooft.

Hij is sterk door de sterkte van een ander,

Jesaia XLV: 24. Men zal van Mij zeggen: Gewisselijk in den Heer zijn geregtigheden en sterkte, tot Hem zal men komen; maar zij zullen beschaamd worden allen, die tegen Hem ontstoken zijn.

Hij *vernedert* zich tot in het stof door de ootmoed, en *verheft* zich tot in

den hemel door de hoop. Hij is overtuigd niet de minste genade waardig te zijn, en hij verwacht de uitnemendste genadegiften.

Hij is *in* de wereld maar niet *van* de wereld,

Joh. XV: 19. Indien gij van de wereld waart, zoo zou de wereld het hare liefhebben; doch omdat gij van de wereld niet zijt, maar ik u uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat u de wereld.

Hij woont hier op aarde als een vreemdeling, niet als daar tehuis behorende. Zijne woning is daarboven; zijn aanwezen hier beneden is slechts eene doorreize.

Hij is zachtzinnig, maar tevens krachtig. Zachtzinnig in alles wat hem zelve betreft, maar krachtig in de zake Gods. Gelijk Mozes die geen smaaddeden, of verwijtingen hoorde of beledigingen zag, is hij toegewend in alles wat betrekking heeft tot uiterlijkheden, maar hij geeft

niet toe aan de zonde, ook niet in kleinigheden. Hij voegt zich naar de behoeften van de geringsten onder de menschen, maar hij buigt zich niet voor de ondeugden der aanzienlijksten.

Terwijl hij zijns zelfs zaligheid werkt met vreezen en beven, Phil. II: 12. Alzoo dan, mijne geliefden! gelijk gij te allen tijd gehoorzaam geweest zijt, niet als in mijne tegenwoordigheid alleen, maar veel meer nu in mijn afwezen, werkt uws zelfs zaligheid met vreeze en beven, drijft de liefde bij hem de vreeze buiten. Terwijl hij veelvuldig werkzaam is voor den Heer, beschouwt hij zich als een onnutte dienstknecht, en werkende als of hij niet ophouden zoude te leven, bid hij als of hij reeds morgen sterven moest.

Wanneer hij zwak is dan is hij juist sterk,

2 Cor. XII: 10. Daarom heb ik een welbehagen in zwakheden, in smaadheden, in nooden, in vervolgingen, in benaauwdheden,

om Christus wil; want als ik zwak ben, dan ben ik magtig.

Wanneer hij het krachtigst overtuigd is van zijne zwakheid en dat hij het meest steunt op de sterkte van Christus, alsdan staat hij onverwrikbaar.

Wanneer hij in zijne oogen de onwaardigste is, is hij de heerlijkste in het oog van God. Toen Job zich zelven verfoeide, Job XLII: 6. Daarom verfoef ik mij, en ik heb berouw in stof en asch, verhief God hem in eere. Toen de hoofdman zich geheel onwaardig rekende, zeide de Zaligmaker: Ik heb zelfs in Israël zoo groot een geloof niet gevonden, Matth. 8: 8—10.

Hij is tevreden met zijn lot, maar toch verwacht hij en bid hij om een ander lot, 2 Cor. V: 4. Want ook wij, die in dezen tabernakel zijn, zuchten, bezwaard zijnde; nademaal wij niet willen ontkleed, maar overkleed worden, opdat het sterfelijke van het leven verslonden worde.

Verliezen is bij hem winnen; zie bijvoorbeeld Paulus,

2 Cor. IV: 16^b. Hoewel onze uitwendige mensch verdorven wordt, zoo wordt nogtans de inwendige vernieuwd van dag tot dag.

Een val leidt hem tot hooger trap van geestelijk bestaan, zie Petrus,

Joh. XXI: 17. Hij zeide tot hem ten derden maal: Simon, zoon van Jonas! hebt gij mij lief? Petrus werd bedroefd, omdat hij ten derden maal tot hem zeide: Hebt gij mij lief? en zeide tot Hem: Heere! gij weet alle dingen, gij weet, dat ik u liefheb. Jezus zeide tot hem: Weid mijne schapen.

Zijne rampspoeden zijn hem tot zegeningen, » Alle deze dingen zijn tegen mij, » zeide Jacob — en toch — alle die dingen waren hem ten goede.

Zijne misrekeningen zijn blijde uitkomsten, zooals bij Mozes. Deze kwam niet in Canaän zooals hij wenschte, maar wierd in den hemel opgenomen, wat hem oneindig beter was, Deut. XXXIV: 4, 5. En de Heer zeide tot hem: Dit is het land, dat Ik Abraham, Izak en Jacob gezworen heb, zeggende: Aan uw zaad zal Ik het geven! Ik heb het u met uwe oogen doen zien, maar gij zult daar-

heen niet overgaan. Alzoo stierf Mozes, de knecht des Heeren, aldaar, in het land van Moab, naar des Heeren mond.

Hij kan niet zondigen, 1 Joh. III: 9, Een iegelijk, die uit God geboren is, die doet de zonde niet, want Zijn zaad blijft in hem; en hij kan niet zondigen, want hij is uit God geboren. en aan den anderen kant, kan hij niet anders dan zondigen. Hij kan niet op den duur en met eene volkomene toestemming van zijnen wil zondigen, maar hij kan niet laten het daadwerkelijk te doen door zijne onmagt.

Hij roept uit: Ik ellendig mensch, wie zal mij verlossen enz., Rom. VII: 24, en te gelijker tijd zegt hij: Ik danke God door Jezus Christus onzen Heer. — Wie is het die verdoemt? Rom. VII: 25 en VIII: 34.

Hij bedroeft en verblijdt zich onder de slagen zijns Hemelschen Vaders. Dat zijn Vader hem slaan moet is hem tot droefheid, maar 't is hem vreug-

de dat het zijn Vader is die hem slaat,

Hebr. XII: 6, 7. Want dien de Heer liefheeft, kastijdt Hij, en Hij geeselt eenen iegelijken zoon, dien Hij aanneemt. Indien gij de kastijding verdraagt, zoo gedraagt zich God jegens u als zonen; (want wat zoon is er, dien de vader niet kastijdt?)

Hij weet dat er hier beneden geen volmaaktheid kan bestaan, en evenwel tracht hij er onophoudelijk naar, Phil. III: 12—14. Niet dat ik het alreede gekregen heb, of alreede volmaakt ben; maar ik jaag er naar, of ik het ook grijpen mogt, waartoe ik van Christus Jezus ook gegrepen ben. Broeders! ik acht niet, dat ik zelf het gegrepen heb. Maar één ding doe ik, vergetende hetgeen achter is, en strekkende mij tot hetgeen voor is, jaag ik naar het wit, tot den prijs der roeping Gods, die van boven is in Christus Jezus.

Hoe minder zijn' zondesschuld toeneemt, hoe meer hij daarvan het gewigt gevoelt. Hoe minder hij zich aan de zonde overgeeft, hoe meer hij die

erkent en belijdt; want de genade, de liefde, de heiligheid hebben bij hem toegenomen,

1 Tim. I: 15. Dit is een getrouw woord, en aller aanneming waardig, dat Christus Jezus in de wereld gekomen is, om de zondaren zalig te maken, waarvan ik de voor naamste ben.

Hij scheidt een genoegen in het leven, maar zou verkiezen te sterven. Hij is verblijd Christus hier op aarde te dienen, evenwel zijne begeerte is om ontbonden en met Christus vereenigd te zijn.

Uittreksel uit eene onuitgevene vertaling van
 JOH. MASON'S *Keur van Overdenkingen.*

GEBED VAN EUGENIUS.

VERVAARDIGD IN DE VII^{de} EEUW.

Eindloos God, die aan Uw vingren
't raderwerk der schepping draagt!
Hoor genadig wat een stervling,
in het stof gebogen, vraagt:
Wone in mij een vast geloove,
van de smet der dwaling vrij!
Dat des Christens heilige roeping
mij gestaag voor oogen zij!
Maak mij nedrig, waarheid-lievend;
zet een wachter voor mijn mond,
Dat ik, tijdig en bedachtzaam,
zwijge of spreke op elken stond!
Laat geen armoe mij doen kwijnen,
niet te weinig, niet te veel;
Maar gezondheids kostbre gave
zij, bij 't daaglijks brood, mijn deel!
Weg met schatten, wier bekoring
ijdle wereldliefde voedt,
Lage drift en hebzucht prikkelt,
of ons 't hoofd ligt duizlen doet!
Dat ik niemand willens grieve —
niemand krenke of grieve ook mij!
Leer mij zóó het goede willen,
dat mij 't kwaad niet doenlijk zij,

Rein zij in Uw heilige oogen
 wat ik in mijn hart begeer!
Wat ik denke, spreke of handle —
 't zij een lofzang tot Uw eer!
Vader! leer me als zondaar treuren!
 ween' mijn oog een tranenvloed,
Die verlichting schenk' van kommer
 aan 't met schuld bezwaard gemoed!
Help de wereld mij bestrijden! —
 overwinne ik door Uw kracht!
Doe mij blij mijn loopbaan loopen,
 tot een vreedzaam eind mij wacht! —
Sluit zich eens de rei der dagen —
 gaapt de grafkuil aan mijn voet:
Schenk dan me uit genâ de kroone,
 die genade ons schenken moet!
